

være nogen Fare for Monarchiets Bestaaen og heller ikke nogen Fare for Overtagelse i de enkelte Landsdeles Forsamlinger. Det er disse Bemærkninger, jeg har villet tillade mig at fremsætte.

Schiern: Jeg skal ikke følge de ærede Rigsdagsmænd for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) i deres Betragtninger af det af dem omhandlede Punkt, forsaavidt de dreiede sig om, hvad der maa ansees for det Duffelige eller det Ikke-Duffelige, men jeg vil, i Modsetning til hvad der blev htrret af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), tillade mig at gjøre en Bemærkning om, hvorledes Forholdet virkelig er. Da den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) htrrede, at Statsraadet var gaaet op i et Geheimestatsraad, saa udbrød den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), i Overensstemmelse med det af ham iforveit holdte Foredrag: „Nei!“ Jeg skal nu ikke i denne Anledning komme tilbage til nogle Paragrapher, enten i Grundloven eller i Fællesforfatningsloven, men kun gjøre en Bemærkning, hentet fra Forhandlingerne paa Rigsdagen, angaaende Fællesforfatningsloven. Dengang var der nemlig, som det vil være i Fleres Erindring, stillet flere Forbehold af en Rigsdagsmand, der ikke længere har Sæde her i Thinget, nemlig den daværende Rigsdagsmand for Præstø Amts 4de Valgkreds (Grundtvig), og et Par af disse Forbehold gik netop udtrykkeligt ud paa, at man vilde gaae ind paa den af Kongen under 29de August 1855 stadfæstede Grundlovsbestemmelse „under Forbehold af, at Kongerigets særlige Anliggender altid skulde bestyres af 3 danske talende, for Rigsdagen og Rigsretten ansvarlige Ministre, nemlig en Justitsminister, en Indenrigsminister og en Minister for Kirke og Undervisningsvæsenet“, samt at dernæst „ved Fællesforfatningen intet Skaar gjøres i den danske Rigsdags Eneret til at behandle og med Regjeringen alene at afgjøre alle Kongerigets særlige Anliggender“; men dette Forslag blev af den daværende Rigsdag forkastet med 68 Stemmer mod 20.

Tscherning: Derfor det ærede Medlem vil undersøge denne Sag nærmere, saa vil han finde, at Forslaget blev forkastet, netop fordi man ansaae det for unødvendigt, eftersom det var en afgjort Sag, hvormed der dengang ikke herskede den mindste Tvivl, at Loven og Lovgivningens Arbejder, de særlige Anliggender angaaende, slet intet havde med Monarchiets Forsatning at gjøre, og at Loven for Monarchiets Forsatning var en Lov i Fællesanliggender og ikke en Lov i særlige; men hvad der endvidere maa bringe Enhver til at erindre, at dette var saaledes, det er den meget vigtige Skrivelse, som er optaget i den Samling af Grundlovsbestemmelser, der udkom under 29de August 1855. Man frygtede dengang for, at man ikke skulde kunne faae Fællesforfatningen sat igjennem, eftersom der fra mange Sider, navnlig med Hensyn til den Indflydelse, §§ 14 og 15 kunde tiltage sig, blev htrret Engstelse for, at den hele Forsatning havde til Hensigt at gribe langt dybere om sig, end man dengang vilde gaae ind paa, og da Ministeriet ønskede at forskaffe sig et tilstrækkeligt Antal Stemmer — thi det dreiede sig om faa Stemmer; der var en afgjort Modstand imod at gaae ind paa Loven; som den forelaae, og det af mange forskellige Grunde, blandt andre af den, som blev udtalt af mig, da jeg sagde, at jeg holdt mig overbeviist om, at den aldrig vilde kunne forene Danmarks Landsdele; og jeg vil spørge: Har den til Dato forenet dem? — da Ministeriet, som sagt, vilde sikke sig de fornødne Stemmer, blev der meddeelt følgende kongelige Skrivelse, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse:

„Vor syndelige Gunst!

Efterat have modtaget den indgivne allerunderdanigste Beretning og Forestilling om, at under Forhandlingerne af den af Os nu endeligen stadfæstede Grundlovsbestemmelse om Indskrænkning af Grundloven af 5te Juni 1849 er fra flere Sider udtalt Frygt for, at en fremtidig Regjering skulde kunne gjøre den Paastand gjældende, at vigtige i Grundloven af 5te Juni 1849 tilføjede Friheder, navnlig